

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ У ДЗЕРКАЛІ ЗМІ:

**За повідомленнями
друкованих та інтернет-ЗМІ, телебачення і радіомовлення
5 липня 2013 р., п'ятниця**

ДРУКОВАНІ ВИДАННЯ

Владимир Рыбак сумел вернуть парламент к работе *Сергей Сидоренко,*
"КоммерсантЪ" (Украина) 2

Парламентское большинство преодолело сопротивление оппозиции и восстановило работу Верховной Рады, уговорив внефракционных депутатов отказаться от бойкота голосований. Рада провела ротацию в Центризбиркоме и приняла отклонявшиеся ранее законы о финансовых векселях. Представитель Компартии, поддержавшей инициативы власти, получил пост члена Нацсовета по вопросам телевидения и радиовещания. Между тем, оппозиции удалось добиться отсрочки с принятием закона о довыборах в семи "проблемных" округах.

Голову ЦВК Володимира Шаповала відправили на заслужений відпочинок
Анна Шевченко, "Голос України" 4

Оппозиция вважає звільнення В.Шаповала незаконним. Після голосування представники опозиційних фракцій заблокували трибуну й президію парламенту. Однак Голова Верховної Ради В.Рибак запевнив: «Бійки не буде!». Лідер фракції «Батьківщина» А.Яценюк звинуватив більшість у тому, що в останній пленарний тиждень не прийнято обіцяні євроінтеграційні законопроекти.

Парламентская зачетка: поработали на "четверку" *Тарас Козуб,*
"Комсомольская правда в Украине" 5

Вторая сессия в Раде заканчивается. Депутатов ждут длительные летние каникулы - к работе они вернутся аж 1 сентября. График вольготный, прямо как у студентов. Собственно, со студентами мы и решили сравнить народных избранников. И подсмотреть в их аллегорическую зачетку: какие оценки поставят избиратели за полгода работы?..

Хто оголосить Президента у 2015-му? *Іван Капсамун, Анна Черевко, «День»*.....7

У влади, звичайно, своя точка зору. «Оппозиция може бути невдоволена таким рішенням, але є певний порядок, закон, і, звісно, більшість голосів, — коментує народний депутат від Партії регіонів Г.Герман. — Такий шлях ухвалення цієї постанови є легітимним, тож Європа має прийняти його нормально. Немає іншого шляху, аніж перемагати вибори, здобувати більшість голосів і встановлювати свої порядки».

«Чешіть в іншому місці» *Дмитро Щербань, "Україна молода"* 7

Хіба ви самі не бачите, що кожного дня з'являються нові закони та проекти змін до них і до Конституції? Не думаю, що нинішні можновладці і законодавці, які взяли на себе обов'язок прийняття та застосування законів, не обізнані в загальних питаннях права. Проте наша доба цілком свідомо, з дивним самовдоволенням, змушує засумніватись у тому, що життя йде за простими, правдивими законами. Наочне цьому підтвердження — разюча нерівність перед законами, привілеями, особливими правами і пільгами, обмеження громадянської чи політичної свободи.

ІНТЕРНЕТ-ЗМІ

Главу ЦИК уволіли из-за секретного письма Тимошенко Главком 9

Президент рассматривал сразу несколько потенциальных кандидатов на пост главы ЦИК, но назвал имя мало кому известного А.Копыленко. Для широкой публики оно фактически ничего не говорило: с 2002 года работал директором Института законодательства Верховной Рады Украины, другими словами – ученый-юрист.

Етап "Старт", або "Їх лишилось троє"... Українська правда 11

Старт президентської кампанії-2015 ознаменувався одним заявленим учасником на полі так званого "біло-синього" електорату проти щонайменше трьох бігунів на "помаранчевому" полі. Саме тут, на помаранчевій території, конкуренція поміж опозиційними кандидатами значно серйозніша, аніж кожного з них окремо із В.Януковичем.

БЛОГИ

Андрій Шевченко: «10 аргументів на користь Закону про свободу мирних зібрань» pravda.com.ua 14

"Ми зареєстрували в Раді складний і неймовірно важливий закон – "Про свободу мирних зібрань". Чому він важливий? Бо це наш шанс зберегти для скривджених і обкрадених людей одне з останніх прав, що все ще залишаються, – вийти на вулицю. Чому це важливо саме зараз? Бо влада на очах закручує гайки".

Ігор Мірошниченко: «Рігокомуністи знову залізли в кишені українським автолюбителям. З черговим пАкращенням вас, українці!!!» pravda.com.ua 15

"Щойно у парламенті регіонали з комуністами проголосували в другому читанні та в цілому законопроект про утилізаційний збір для автомобілів. За благородною метою захисту українського автомобільного ринку від автівок, які збираються в Росії та повним ходом йдуть на вітчизняний ринок, відбираючи лівову частку ринку у так званого вітчизняного автомобілевиробника, було досягнуто чергового підвищення цін на автомобілі".

ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ

Парламент достроково припинив повноваження голови ЦВК Володимира Шаповала УТ-1, Підсумки дня.....16**Рада сменила главу ЦИК Інтер, Подробности .....16****Сесія Верховної Ради завершується: є чим пишатися? Радіо Свобода .....17****Друковані видання****Владимир Рыбак сумел вернуть парламент к работе**

Сергей Сидоренко, "Коммерсантъ" (Украина)

Вчера парламентскому большинству удалось вывести Верховную Раду из кризиса. После лишения полномочий народных депутатов Павла Балогі и Александра Домбровского оппозиция и внефракционные депутаты бойкотировали голосования, и Рада не смогла набрать 226 голосов ни по одному из вопросов повестки дня.

В четверг Партия регионов мобилизовала своих депутатов. "Почти 100-процентная явка",— похвастался журналистам глава регламентного комитета Владимир Макеенко. Партия власти позаботилась и о поддержке коммунистов, начав заседание с избрания членом

Нацсовета по вопросам телевидения и радиовещания Виктории Георгиевской, пресс-секретаря лидера КПУ Петра Симоненко. Неожиданно для оппозиции это решение поддержали 18 внефракционных депутатов. "Они сдали парламент! Вчера кричали, что не будут голосовать, пока нарушается Конституция в отношении Александра Домбровского и Павла Балоги, а сегодня — как зайчики пушистые", — возмутилась Ирина Геращенко (УДАР). "Видимо, за ночь простимулировали", — не скрывая сожаления, признался журналистам лидер "Свободы" Олег Тягнибок.

Убедившись, что в работе участвуют больше 240 депутатов, спикер Владимир Рыбак перешел к "проблемному" вопросу о ротации в Центральной избирательной комиссии. Рыбак действовал непривычно жестко — несколько раз отказал оппозиции в праве на перерыв для консультаций с руководством Рады, затем — согласился побеседовать с ними не более пяти минут, не выходя из зала. "Они раскусили, что мы просим перерыв, зная, что после него из сектора ПР всегда исчезают несколько депутатов", — объяснил "Ъ" один из лидеров оппозиции.

Переговоры не позволили найти компромисс и, как только спикер поставил на голосование постановление о назначении новым членом ЦИК Александра Копыленко, оппозиция бросилась к трибуне, чтобы заблокировать ее. Вскочили с мест и представители ПР, но Владимир Рыбак сразу вмешался. "Я прошу вас оставаться на местах! Драки хотите? Не будет драки! — закричал он во весь голос, повернувшись к сектору ПР. — Прошу отойти! Еще раз говорю: не будет драки!"

Как оказалось, у Рыбака был заготовлен сценарий поведения на этот случай. "А если заблокируете — уйду с трибуны в зал и поставлю постановление на голосование оттуда! Давайте, блокируйте!" — обратился он к лидерам оппозиции. Олег Тягнибок вместо ответа опустил к столу микрофон спикера, после чего тот встал, демонстративно протиснулся сквозь толпу обступивших ее оппозиционных депутатов и сел на чье-то место в секторе ПР.

Руководя заседанием из зала, Владимир Рыбак, вопреки регламентной процедуре, не пригласил к докладу кандидата на пост члена ЦИК, пропустил этап обсуждения кандидатуры и предложил сразу поддержать его избрание. Кнопки "за" нажали 236 человек. "Мы понимаем, что сегодня находимся в меньшинстве", — констатировал в беседе с журналистами лидер УДАРа Виталий Кличко. Глава "Батькивщины" Арсений Яценюк заверил, что оппозиция попытается отменить решение парламента, основываясь на процедурных нарушениях. "Согласно закону о Центризбиркоме, президент имел право подавать в Раду свое представление о новом члене ЦИК только на основании предложений фракций, а мы предложения не представляли", — пояснил он. Впрочем, особых надежд на успех в оппозиции не питают.

Оставшуюся повестку дня депутаты прошли столь же эффективно — все вопросы, поддерживаемые ПР, получали и поддержку зала. Даже законопроект о введении финансовых векселей (см. стр. 1), неоднократно рассматривавшийся в Верховной Раде и каждый раз не добравший несколько голосов для принятия, в этот раз поддержали 246 народных депутатов.

Представителям оппозиции только и оставалось, что контролировать персональное голосование, но и эти претензии руководство парламента не приняло во внимание. "У нас же видео есть, взгляните — Виталий Борт занимается кнопкодавством", — доказывал Андрей Мохнык ("Свобода"). "Да все нормально! Виталий Борт тут, в зале. Он просто тогда до кнопки не дотянулся", — парировал Владимир Макеенко, а Владимир Рыбак поставил на рассмотрение следующий вопрос повестки.

Наибольшие протесты оппозиции вызвал законопроект о проведении в начале сентября повторных выборов в семи мажоритарных округах. Поздно вечером, когда до него дошла очередь, представители оппозиции одержали первую за день победу. Депутаты вновь заблокировали трибуну и после переговоров добились, чтобы в четверг этот проект не выносился на голосование. А учитывая то, что в пятницу у ПР традиционно возникает нехватка голосов, объявление выборов наверняка будет перенесено на осеннюю сессию.

<http://www.kommersant.ua/doc/2226474>

Голову ЦВК Володимира Шаповала відправили на заслужений відпочинок *Анна Шевченко, "Голос України"*

Верховна Рада 241 голосом прийняла постанову про дострокове припинення повноважень члена Центральної виборчої комісії, Голови ЦВК Володимира Шаповала. Як пояснив представник Президента України у Верховній Раді Юрій Мірошниченко, глава держави вніс відповідне подання, оскільки В. Шаповал досяг граничного віку перебування на державній службі — 65 років.

Опозиція вважає звільнення В. Шаповала незаконним. Після голосування представники опозиційних фракцій заблокували трибуну й президію парламенту. Однак Голова Верховної Ради Володимир Рибак запевнив: «Бійки не буде!».

Лідер фракції «Батьківщина» Арсеній Яценюк звинуватив більшість у тому, що в останній пленарний тиждень не прийнято обіцяні євроінтеграційні законопроекти. А. Яценюк заявив, що «розгортається сценарій фальшування президентських виборів 2015 року» і що опозиція вважає зміну Голови ЦВК незаконною. Лідер «Батьківщини» також наголосив, що заяви В. Шаповала у Верховній Раді про звільнення немає. Натомість В. Рибак зауважив, що для розгляду цього питання заяви не потрібно. Адже в парламенті є відповідне подання Президента.

Опозиція оточила президію парламенту, заблокувала роботу, вимагаючи оголосити перерву для консультацій. Щоб оголосити наступне голосування — за призначення Олександра Копиленка (на знімку) на посаду члена Центральної виборчої комісії, В. Рибак довелося спуститися з президії до сесійної зали й звідти керувати голосуванням. За обрання О. Копиленка членом ЦВК проголосували 236 депутатів. Депутати з фракції Партії регіонів аплодували цьому рішення. На вимогу опозиційних фракцій глава парламенту оголосив перерву для консультацій, запросивши лідерів фракцій на нараду до свого кабінету. Після перерви пристрасті вгамувалися.

Верховна Рада призначила членом Національної ради з питань телебачення та радіомовлення Вікторію Георгієвську. У результаті рейтингового голосування ця кандидатура набрала найбільше голосів із запропонованих восьми.

Голова Комітету з питань свободи слова та інформації Микола Томенко (фракція «Батьківщина») повідомив, що до комітету надійшли документи щодо 10 кандидатів. Двоє з них зняли свої кандидатури. Відтак залишилися 8 кандидатів, запропоновані громадськими організаціями та депутатськими фракціями. М. Томенко звернув увагу на те, що адміністрація Президента досі не подала свого кандидата до Нацради за квотою Президента і вакантна посада не заповнюється уже близько трьох років. На сьогодні у складі Нацради працює шість осіб.

Олена Бондаренко (Партія регіонів) заявила, що має багато претензій до Нацради, бо деякі теле- та радіоканали роками стоять у черзі, щоб отримати ліцензії. За її словами, потрібно ухвалити новий закон про Нацраду та про телебачення і радіомовлення, в яких буде чітко виписано правила діяльності державного регулятора. Депутат також закликала наблизити вітчизняне законодавство до європейських стандартів.

Ігор Мірошниченко («Свобода») звернув увагу на те, що нині в Нацраді немає жодного кандидата, який би представляв опозицію.

Микола Княжицький («Батьківщина») зауважив, що роль Нацради у суспільному житті дуже велика. Бо з прийняттям нового закону про суспільне телебачення та радіомовлення члени Нацради призначатимуть керівників суспільного телебачення та Першого національного каналу. Оксана Калетник (фракція КПУ) закликала не політизувати питання, наголосивши, що робота Нацради — це не тільки розподілення каналів і частот, а й формування ідеологічного стрижня вітчизняного телебачення.

Парламент прийняв у цілому проект закону про внесення змін до Закону «Про Державний бюджет України на 2013 рік» щодо реструктуризації бюджетної заборгованості (так званий законопроект про фінансові вексели). За законопроект, автором якого є народний депутат від Партії регіонів Валерій Омельченко і який підтримали уряд та профільний

бюджетний комітет, проголосували 246 депутатів із 376 зареєстрованих у сесійній залі, проти — 6, утримався — 1, не голосували — 123. Законопроектом запроваджуються фінансові казначейські векселі для відшкодування заборгованості з ПДВ перед підприємствами.

Законопроектом № 2290а передбачається доповнити Закон про Держбюджет-2013 статтею 22 такого змісту: «Надати право Кабінету Міністрів України реструктурувати фактичну бюджетну заборгованість за визначеними ним видатками державного бюджету, що виникла станом на 01 січня 2013 року у встановлених ним обсягах, шляхом видачі фінансових казначейських векселів строком обігу до 5 років, з дохідністю, що не перевищує 5 %».

Право видачі фінансових казначейських векселів пропонується надати органам, що здійснюють казначейське обслуговування бюджетних коштів.

Сума заборгованості з відшкодування ПДВ на сьогодні становить 4,5 мільярда гривень.

Порядок видачі фінансових казначейських векселів визначатиме Кабінет Міністрів України.

Законопроект гостро розкритикували представники опозиційних фракцій. Зокрема, Руслан Марцинків («Свобода») заявив, що запровадження фінансових векселів, що підтримує уряд, призведе до «дерибану» бюджету і занепаду місцевих бюджетів та місцевого самоврядування. На думку депутата, наступним кроком може стати запровадження продуктових карток. Юрій Одарченко («Батьківщина») стверджував, що запровадження фінансових векселів як способу розрахунків із підприємцями з відшкодування ПДВ буде використано урядом фактично як безкоштовний кредит. На думку Віктора Пинзеника («УДАР»), фінансові векселі не сприятимуть розвитку економіки та наповненню бюджету. За його даними, доходи державного бюджету вже пішли в мінус, за минулий місяць впали на 10%.

Водночас Григорій Смітюх (Партія регіонів) назвав законопроект компромісним варіантом. Він визнав, що запровадження казначейських векселів — це напівміра, але вирішувати питання заборгованості треба комплексно. Парламентарій вважає, що НБУ разом із Мінфіном мають втрутитися у діяльність комерційних банків, щоб зменшити «апетити» банкірів і надати змогу підприємництву розвиватися.

Серед інших законів, які вчора парламент прийняв у цілому, є один, що стосується майже кожного громадянина, котрий має у власності житло. Згідно з урядовим законопроектом про внесення змін до статті 265 Податкового кодексу, відтепер податок на нерухомість можна буде не платити, якщо у власності перебувають квартири площею до 120 кв.м або будинки до 250 кв.м, незалежно від кількості квартир у власності.

Тепер пільга на сплату податку буде застосовуватися до сукупної житлової площі об'єктів житлової нерухомості, що належить платникам податку, незалежно від кількості таких об'єктів. А не на один об'єкт, як раніше.

<http://www.golos.com.ua/Article.aspx?id=296588>

Парламентская зачетка: поработали на "четверку" *Тарас Козуб, "Комсомольская правда в Украине"*

Вторая сессия в Раде заканчивается. Депутатов ждут длительные летние каникулы - к работе они вернутся аж 1 сентября. График вольготный, прямо как у студентов. Собственно, со студентами мы и решили сравнить народных избранников. И подсмотрим в их аллегорическую зачетку: какие оценки поставят избиратели за полгода работы?..

География

Пакет евроинтеграционных законов, положенный в Раду еще "под елочку", максимально оперативно прошел комитеты и выносился на голосование. Нужно отдать должное: депутаты быстро приняли законы, которые позволили упростить визовый режим.

Конечно, часть законопроектов (около 10), необходимых для перехода ко второй фазе плана действий по либерализации визового режима, еще не утверждена - они будут приняты в сентябре.

Оценка: "Отлично"

Экономика

Депутаты со второй попытки приняли Бюджет-2013. Не читая и не обсуждая, до неприличия быстро - буквально за несколько минут. Но затем "исправились", внося в него множество правок. Утвердили стратегию развития агросектора до 2020 года, работали над проектом Трудового кодекса, а "под завязку" разрешили и использование финансовых векселей. Правда, часть проектов Кабмина так и не приняли.

Вообще экономике отводили больше всего внимания. В мае, например, каждый третий законопроект касался финансовой сферы.

Оценка: "Отлично"

Правоведение

Под куполом упростили порядок регистрации предпринимателям, ввели налогообложение недвижимости, работали над реформированием правоохранительных органов и судостроительством. В самом конце сессии выбрали членов Высшего совета юстиции (одним из них стал уволенный 4 июля глава Мин-юста Александр Лавринович).

Были и недоработки. Например, закон о прокуратуре будет принят лишь в сентябре, в пакете с другими "евроинтеграционными" новшествами.

Оценка: "Хорошо"

Родная речь

Закон об основах государственной языковой политики, принятый ровно год назад, так и не получил своего распространения в Раде. Депутаты как выступали под куполом на русском, так и продолжают это делать. Лишний раз вопрос стараются не трогать: за обе сессии депутаты не внесли и десятка постановлений, связанных с языками.

Оценка: "Удовлетворительно"

Основы экологии

Чем-чем, а экологией нардепы решили пренебречь. В парламент внесли всего три проекта постановления, связанных с экологической ситуацией. Рассматривались они также не очень охотно.

Оценка: "Удовлетворительно"

Оргработа

Создать счетную комиссию, выбрать спикера и принять календарные планы удалось максимально быстро. Зато после в работе возникли сбои: депутаты то и дело норовили проголосовать чужой карточкой или "уйти из класса" - перейти в другое здание из-за заблокированной трибуны.

Оценка: "Хорошо"

Поведение

Депутаты подрались на первом же заседании 12 декабря. Спилили забор, сломали двери в Раду и рамку металлоискателя. На следующей потасовке нардепы, бегавшие по рабочим местам, раздавили терминалы системы "Рада". Всего за 2 сессии произошла дюжина драк.

Оценка: "Неуд"

ТОЛЬКО ЦИФРЫ

14 законов - приняла Рада за первую сессию

39 законов - приняла Рада за вторую сессию

6 миллионов 74 тысячи гривен - стоимость каждого отдельного закона

2 миллиона 300 тысяч гривен - стоимость одного дня работы парламента

<http://kp.ua/daily/050713/402183/>

Хто оголосить Президента у 2015-му?

Іван Капсамун, Анна Черевко, «День»

Підготовка до президентських виборів набирає обертів. Вчора Верховна Рада зробила рокировку у Центральній виборчій комісії. Спочатку звільнила Володимира Шаповала (у зв'язку з досягненням шістдесятип'ятирічного віку), а потім на його місце призначила Олександра Копиленка. Шаповал очолював ЦВК ще з «помаранчевих» часів — 2007 року (призначили під позачергові парламентські вибори). Копиленко — доктор юридичних наук, останні 10 років очолював Інститут законодавства Верховної Ради. Звільнення та призначення зазначених осіб відбулося за поданням Президента Віктора Януковича. Отже, новий член ЦВК є одним із основних прецедентів на посаду голови Центрвиборчкому.

Утім, як часто це буває в українському парламенті, процедура звільнення-призначення пройшла не без проблем. Якщо постанову про звільнення Шаповала спікер Володимир Рибак ще ставив на голосування з місця, то постанову про призначення Копиленка довелося оголошувати вже із зали (сектору більшості) через те, що опозиція заблокувала трибуну та президію Верховної Ради.

«Питання щодо припинення повноважень Шаповала було поставлено з порушенням вимог закону, — коментує народний депутат від «Батьківщини» Павло Петренко. — Голова ВР так і не підтвердив наявності заяви Шаповала про подання у відставку. Крім того, під час внесення кандидатури нового члену ЦВК була порушена вимога закону про Центрвиборчком у тій частині, що вона повинна бути подана від однієї з парламентських фракцій і підписана супровідним листом одного з заступників голови ЦВК. Ми провели перевірку — жодного з таких документів немає. Президент подав цей документ із порушенням закону».

Яка політична сторона питання? «Президент і провладна більшість готують найгірший сценарій 2004 р., — вважає опозиціонер. — Вони намагаються проштовхнути ще одного «свого» члена ЦВК, щоб у них була більшість і можливість призначити підконтрольного голову Центрвиборчкому. Далі — сценарій каруселей та всього найгіршого, що було у 2004 році й на місцевих виборах у 2010 р. Влада розуміє, що не виграє вибори чесним шляхом, тому розробляє сценарій фальсифікацій, а для цього потрібно контролювати ЦВК. До того ж, нагадаю, найближчим часом мають відбутися довибори у п'яти округах. ЦВК повинна малювати такі результати, як захоче Банкова».

Але що натомість пропонувала опозиція? Чому раніше не домовлялися? «Основною вимогою, в тому числі, нашої фракції було зняття цього питання із політичних та юридичних міркувань, — відповідає Петренко. — Не можна формувати склад ЦВК таким чином перед європейським самітом. Венеціанська комісія та Європейський Союз чітко поставили вимогу про необхідність реформування виборчого законодавства. Серед них — зміни до закону про діяльність ЦВК. Ми внесли свій законопроект, який є консенсусним у частині нового порядку формування ЦВК, щоб він був паритетним: представники від влади та опозиції були присутні у рівній кількості. Влада цього не захотіла, бо за таких обставин не мала шансів виграти вибори».

У влади, звичайно, своя точка зору. «Опозиція може бути невдоволена таким рішенням, але є певний порядок, закон, і, звісно, більшість голосів, — коментує народний депутат від Партії регіонів Ганна Герман. — Такий шлях ухвалення цієї постанови є легітимним, тож Європа має прийняти його нормально. Немає іншого шляху, аніж перемагати вибори, здобувати більшість голосів і встановлювати свої порядки».

<http://www.day.kiev.ua/uk/article/den-ukrayini/hto-ogolosit-prezidenta-u-2015-mu>

«Чешіть в іншому місці»

Дмитро Щербань, "Україна молода"

У давнину були видатні мужі, що мали особливий хист простою мовою розтлумачувати право народові, пояснювати щонайскладніші речі і давати йому поради. Адже право, коли знайомишся з ним, здається неважливим, а в житті воно, навпаки, необхідне. Свій власний досвід дає впевненість стверджувати, що Закон — це не те, що написано на папері, а як він

втілюється в життя. Хіба ви самі не бачите, що кожного дня з'являються нові закони та проекти змін до них і до Конституції? Не думаю, що нинішні можновладці і законодавці, які взяли на себе обов'язок прийняття та застосування законів, не обізнані в загальних питаннях права. Проте наша доба цілком свідомо, з дивним самовдоволенням, змушує засумніватись у тому, що життя йде за простими, правдивими законами. Наочне цьому підтвердження — різюча нерівність перед законами, привілеями, особливими правами і пільгами, обмеження громадянської чи політичної свободи. Ті, що біля владного корита, вловили ілюзії народу щодо кращого життя, але, розуміючи, що всіх і зразу щасливими не зробиш, стали робити щасливими себе, і найкращу народну ілюзію перетворили на брехню. Мало того, нині політика докотилася до того, що чим переконливіше викривають дії опонентів у видимих і уявних порушеннях, тим важче знайти пораду, як бути далі.

Казуїстика — теж робота

Безумовно, закони потрібно приймати, поважати й виконувати. Але зазвичай це не так просто, оскільки вони переповнені різного роду важкозрозумілими термінами, які не піддаються точному й однозначному тлумаченню, складні для сприйняття до такої міри, що розібратися в їхньому змісті часом важко навіть професіоналу. Закон зробився зняряддям у руках партій, став предметом гендлю. Згадайте, як політики домовляються: ви нас підтримайте в цьому законопроекті, а ми віддамо голоси за ваш проект. А де гендлюють, там, як відомо, втрачають і сором, і совість. Як приймалися закони «кнопкодавами», ми вже бачили. Нині з цим начебто покінчено. Та біда в тому, що все, що поставлено на потік, не може бути якісним. Бо в усякій справі треба знати міру й бути справедливим.

Складається враження, що законодавці просто не зацікавлені в тому, щоб схвалювати закони зрозумілі і прозорі. Для влади вони, як зброя — наступальна чи оборонна — в прагненні узаконити свою волю, а для наближених до влади — засіб збагачення. Високопосадовці і їхні спритні юристи, вміло використовуючи шпарини в законах, спотворюючи найочевидніші, найчіткіші статті, зловживаючи казуїстикою судочинства, знаходять собі роботу в арсеналі юридичних суперечностей. Для них це називається «провести комбінацію», тобто дію, яка не піддається чіткому означенню: вона об'єднує в собі елементи шахрайства і права. Це така собі майже законна і добре продумана хитрість. «Комбінація» може бути визнана незаконною тільки тоді, коли її юридично доведено. А це важко зробити, не маючи ділової заповзятливості, вільного часу та капіталів для такої операції, врешті, ще треба зуміти довести свою правоту.-

«Мало бути ваше, стало чись»

Судові позови породжує, швидше, необізнаність у праві, а не знання права. Без допомоги юриста нині марно й пробувати чогось добитися. Проте, як казав один із літературних персонажів: «Адвокати і професори знають стільки ж, скільки і я. Цей каже так, а той каже сяк; один каже одне, а інший — зовсім протилежне. Збожеволіти можна!» В павутинні правової системи не одразу второпаш, що нам дозволено і що забороняється.

Сучасні юристи-практики спершу випитають, чи вистачить у вас грошей, щоб позиватись. А коли й вистачить, то, як казав уже згаданий персонаж, «усе лихо в тому, що не завжди це щасливо закінчується», бо справа в наших судах повертається так, «що здається, наче ваша правда, а насправді таки не ваша...» Побачиш сам, що чорним стало біле. Марно сподіватися, що хоч частина грошей, витрачених на юридичну допомогу, повернеться. Досвідчений юрист перебере різні правові положення і буде тебе запевняти, що ще ніколи в його адвокатській практиці не траплялося нічого подібного, хоч уже багато подібних справ вигравав, а в чому причина невдачі, він ніяк не може збагнути. Він ще буде тобі пропонувати брати до уваги різні способи порятунку, але жоден із них не виявиться переконливим. Тоді позивачу стає зрозумілим, що є лише один спосіб. Щоправда, він не стільки чесний, скільки корисний, але не час, опинившись у складному становищі, перебирати в засобах. Бо прекрасно знає, що провладні — порода дуже жадібних на гроші. Звичайно, це неприємна річ давати гроші цим негідникам, але коли ти в скруті — нічого кращого не знаходиш.

А коли грошей катма — залишається те, до чого закликають зусібч — бути законослухняним і вірити владі. Хіба ж можна їй не вірити, за неї ж голосували, а вона обіцянки давала. Та тільки після виборів розподілили портфелі, той же виборець одразу думає: «Хіба

вони можуть дати жителям країни добротний Закон, коли вони весь час гризуться, не знаючи, як його тлумачити?»

Закони стали комерційними. Якщо ви наполягатимете на своєму, то безперервна судова тяганина доконає, зажене у безвихідь і врешті-решт ви, знесилившись і зневірившись, або махнете на все рукою, або, собі ж на шкоду, підете на «мирову угоду», яку вам же й підготують спритні до цього ділки. І тоді відбувається цікава річ: що мало бути ваше, стало чиясь. Залишається лише шукати такого мудрагеля, щоб на нього таки можна було покластися, щоб не стільки в законах розумівся, як мав доступ до «потрібних людей».

Законодавцям, аврально приймаючи черговий закон, доречно пам'ятати пораду Платона: «Цей закон викличе набагато більше недовіри, ніж попередній. Людям буде важче повірити у його здійсненність і корисність... І чи можеш знайти щось ближче до мудрості, ніж правда?» Або згадаймо, як дошкульно висміяв Салтиков-Щедрін безплідність законодавчої діяльності в тодішній Російській імперії: де «усі сторони життя були облутані ланцюгом найсуворіших і найдрібніших регламентацій, — і водночас усе це не мало жодного впливу на реальне життя народу і відбувалося в незримому для народу мертвому світі казенних бомаг».

Хтось скаже, що нині — інші часи, тож й інші звичаї. А ви уважніше огляньтеся довкола. Чи те, що відбувається з вами, вашими друзями і сусідами, не ілюструє ось цей афоризм відомого російського політика, колишнього посла РФ в Україні Віктора Черномірдіна? «Нам нічого не заважає перевиконувати наші закони... Деякі принципи, які раніше були принципівими, насправді були не принципівими... Не можна думати і не потрібно навіть думати про те, що настане час, коли настане легше... Правильно чи неправильно — це питання філософське... Кому це потрібно? У кого руки чешуться? У кого чешуться — чешіть в іншому місці», — сказав він цілком серйозно.

Нічому лихому не вчить ця проста порада, нічого лихого в ній немає, тож, можливо, й допоможе покласти край цьому законодавчому фарсу, коли вищим очі позасліплювало, вуха позакладало, що не бачать і не чують.

<http://www.umoloda.kiev.ua/number/2296/176/81727/>

Інтернет-ЗМІ

Главу ЦИК уволили из-за секретного письма Тимошенко

Главком

Сегодня провластное большинство Верховной Рады всеми правдами и неправдами, мобилизовав свои ряды, таки уволило «оппозиционного» главу Центральной избирательной комиссии Владимира Шаповала, назначив новым членом Александра Копыленко. Именно он, скорее всего, должен стать главой ЦИК и обеспечить нужный результат президентских выборов 2015 года.

До последнего времени казалось, что генеральная битва за ЦИК откладывается и власть пока не будет убирать из комиссии Владимира Шаповала и назначать на его место более лояльного человека. Но на наивысшем уровне было принято решение убрать проблему безотлагательно, не дожидаясь 2014 года, когда у большинства нынешних членов ЦИК закончится срок полномочий.

Судьбу бывшего главы комиссии решила два момента. Первый - Шаповал оказал жесткое сопротивление идее проведения референдума. Но последней каплей стало то, что глава ЦИК дал Тимошенко разъяснение о том, что она, согласно Конституции, может баллотироваться на выборах 2015 года.

25 мая Шаповалу исполнилось 65 лет, и, согласно закону о государственной службе, он действительно подлежал увольнению. Хотя закон позволял продлить срок его пребывания на посту. Глава ЦИК относится к той категории госчиновников, которые могут некоторое время, ради государственных интересов, поработать и после 65-летия. Этот нюанс как раз подходил

Шаповалу, ведь до окончания семилетнего срока полномочий члена ЦИК ему оставался год. Оппозиция требовала оставить его на посту, что не противоречит букве закона, чтобы уже в 2014 году провести ротацию всей комиссии на паритетных основах.

Главой ЦИК станет человек Портнова

Президент рассматривал сразу несколько потенциальных кандидатов на пост главы ЦИК, но назвал имя мало кому известного Александра Копыленко. Для широкой публики оно фактически ничего не говорило: с 2002 года работал директором Института законодательства Верховной Рады Украины, другими словами – ученый-юрист.

Казалось бы, Копыленко – человек нейтральный. Тем более, что в официальных комментариях мало кто мог выдвинуть претензии по поводу его профессиональных качеств.

Но в кулуарах его имя однозначно связывали с нынешним советником президента, курирующим вопросы судебной системы и правоохранительных органов Андреем Портновым. Источники в парламенте убеждены, что назначение Копыленко членом ЦИК, а в последствии главой Комиссии необходимо для того, чтобы обеспечить благоприятную для Януковича работу ЦИК на президентских выборах 2015 года.

Ответ на вопрос, кого будет слушаться новый член и потенциальный руководитель ЦИК, дали сегодняшние события в Раде, и то, как его назначали.

Спикер Рыбак убежал ставить на голосование этот кадровый вопрос из президиума в сессионный зал, потому что оппозиция заблокировала трибуну. Напомним, в таком же бедламе принимала присягу омбудсмен Валерия Лутковская, что сразу наложило клеймо «служителя власти», от которого она так и не сумела отмыться.

Назначение Копыленко членом комиссии вместо Шаповала сделало его главным претендентом на пост главы ЦИК. Дело в том, что главу Центризбиркома из числа своих же членов избирает сама комиссия. И главное – на заседание по избранию главы должны явиться 2/3 членов комиссии. Потому имя главы – это либо продукт компромисса, либо кто-то берет под контроль сразу 2/3 ЦИК. Иначе меньшинство не ходит на заседание и глава ЦИК не избирается.

До сегодняшнего дня расклад сил там был таков – из 15 членов власть контролировала девять человек, оппозиции симпатизировали шесть. В том числе и Шаповал. То есть, две трети не получалось. Но все они, кроме провластного литвиновца Петра Осадчука, закончат работу 1 июня 2014 года.

Потому избирать кого-либо главой из нынешнего состава – дело бессмысленное или, по крайней мере, временное. Спустя год надо будет все затевать заново. Татьяна Лукаш и Михаил Охендовский хотели занять пост главы, но им в этом было отказано. Кстати говоря, на пост главы ЦИК претендовала и Марина Ставнийчук, но ее кандидатура также не была утверждена.

Для власти логично убрать Шаповала, а на его место завести нового человека, который начнет отбывать свой семилетний срок в ЦИК, а в случае избрания будет руководить выборами 2015 года. Ведь очень важен нюанс, что для избрания главы комиссии на тайное голосование, согласно закону о ЦИК, должны прийти 2/3 членов – 10 человек. И потом уже большинством голосов – 8 человек – избирается глава. С приходом Копыленко власть будет контролировать как раз 2/3 членов ЦИК и сможет избрать голову без участия 5 оппозиционеров. Но каков будет баланс сил после ротации 2014 года? Вопрос открыт, потому то, скорее всего, и был столькими усилиями продавлен Копыленко. Хотя источники «Главкома» уверяют, что выборы нового главы не будут столь просты, и Копыленко и его лоббистам надо будет еще изрядно постараться.

Секретное письмо Шаповала Юлии Тимошенко

Одной из главных причин, почему Виктор Янукович не оставил Владимира Шаповала досидеть до 2014 року стала его позиция с баллотированием Юлии Тимошенко на президентских выборах 2015 года. Не так давно «Главком» писал о ситуации, что Конституция позволяет осужденным идти в президенты, и только закон это запрещает. А, как известно, Конституция - это у нас Основной Закон и его нормы являются нормами прямого действия. Эта

проблема давно беспокоила окружение Виктора Федоровича, и там искали несколько вариантов ее решения. Самый простой вариант – прописать в Конституции, что осужденный в президенты баллотироваться не сможет. Но сегодня такой сценарий маловероятен. Потом думали провести нужное решение через КС. Но и этот вариант в силу очевидной абсурдности также решили не задействовать.

Пока на Банковой искали выход, Владимир Шаповал пошел на достаточно смелый шаг. Юлия Тимошенко еще 20 февраля 2013 года передала в ЦИК письмо, в котором просила сообщить о позиции ЦИК по поводу права осужденного баллотироваться. Напомним, что в свое время Шаповал был замом главы Конституционного суда.

Владимир Шаповал провел отдельное совещание со всеми членами, которые уполномочили его написать Тимошенко, что закон о выборах Президента противоречит Конституции. А ЦИК, прежде всего, руководствуется именно Конституцией Украины. Что он и сделал, отправив письмо 19 марта 2013 года. Шаповал в любом случае не был бы членом и главой ЦИК после 2014 года, но такая его позиция и такое письмо сделали свое дело – Янукович ни под каким соусом не соглашался оставлять его на посту.

Проваленный план оппозиции

В оппозиции знали о плане Януковича поставить Копыленко главой ЦИК, а потому делали все возможное, чтобы оставить Шаповала до 2014 года. После попытаться сформировать ЦИК на паритетных засадах, а в идеале добиться избрания оппозиционного главы комиссии. По крайней мере, многие оппозиционеры верили, что накануне выборов им удастся провести в ЦИК не менее трети своих ставленников и понудить власть на компромиссную фигуру

Именно поэтому вопрос ЦИК для них был столь важен и мы видели вроде бы бессмысленное блокирование Рады, когда Янукович не пришел лично зачитывать послание. Главное было – не сдать Шаповала. Это удавалось, и даже на этой неделе регионалы якобы пообещали не трогать тему ЦИК. Но поступила команда голосовать и регионалы смогли мобилизовать всех и обеспечить результат.

Да и по процедуре замены Шаповала все не так гладко. Виктор Янукович, предложив его уволить и назначить Копыленко, нарушил как минимум две статьи закона о Центральной избирательной комиссии. Прежде всего, статья 6 закона о ЦИК гласит, что Президент вносит кандидатуру на пост члена ЦИК после консультаций с парламентскими фракциями. Таковых, как мы знаем, не было.

Кроме того, статья 30 закона о ЦИК предписывает, что представление на увольнение главы комиссии из-за достижения предельного 65-летнего возраста подписывает и подает Президенту заместитель главы Центризбиркома. Сейчас в ЦИК два зама главы – оппозиционеры Андрей Магера и Жанна Усенко-Черная. И оба они такой документ не подписывали.

«На самом деле, не было представления на увольнение Владимира Шаповал ни от одного из заместителей главы», - сообщил «Главкому» Андрей Магера.

Александр Копыленко уже принял присягу члена Центральной избирательной комиссии. Теперь стоит ожидать созыва заседания, на котором его могут избрать руководителем комиссии.

<http://glavcom.ua/articles/12461.html>

Етап "Старт", або "їх лишилось троє"...

Українська правда

Якраз рік тому в статті "2012: тренування напередодні бою" ми аналізували перспективи можливих переможців парламентських виборів з огляду на 2015 рік та їхні президентські перспективи.

Парламентські вибори й справді розставили все на свої місця, підтвердивши заявки Віктора Януковича на повторну перемогу, внісши до переліку тих, хто йому може протистояти, "головну несподіванку-2012" Олега Тягнибока та викинувши з переліку Віктора Медведчука, гроші якого, викинуті в значній кількості на рекламу та "джинсу", жодним чином не трансформуються в його політичний рейтинг.

Сьогодні, менше ніж за півтора роки до президентської кампанії, головна інтрига виборів полягає в тому, хто саме зможе скласти конкуренцію діючому президенту та як далі розгортатимуться ключові етапи президентської кампанії, що де-факто вже триває.

Старт президентської кампанії-2015 ознаменувався одним заявленим учасником на полі так званого "біло-синього" електорату проти щонайменше трьох бігунів на "помаранчевому" полі.

Саме тут, на помаранчевій території, конкуренція поміж опозиційними кандидатами значно серйозніша, аніж кожного з них окремо із Віктором Януковичем.

Акумулювавши у власних руках усі владні інструменти в країні, Янукович існує в зовсім іншій політичній реальності. Головним його супротивником, станом на зараз, є не Яценюк, Кличко чи Тягнибок – а економічна ситуація в країні, соціальне невдоволення та численний "віджятий" бізнес, який може спромогтися на підтримку опозиції.

Віктор Янукович вирішив свою головну політичну проблему – на його електоральному полі так і не з'явилося жодної йому альтернативи. І він добре розуміє: яким би не був його рейтинг, виборець Сходу та Півдня, прийшовши на дільницю в першому турі, змушений буде голосувати за нього, бо всі інші кандидати видаватимуться йому ідеологічно чужими.

Для "загострення" ідеологічних відмінностей, сім'я Януковича вже має в своїх руках потрібні інструменти – власні мас-медіа. У такий випробуваний спосіб за допомогою відомих політтехнологічних прийомів виборці Сходу та Півдня будуть поставлені в ситуацію вибору "меншого із двох зол".

У Віктора Януковича, на відміну від його конкурентів, є його базовий електорат, і ніхто з опозиціонерів навіть не спробував говорити із цим виборцем його мовою та мовою його інтересів. Тож проблемою для нього є лише тур другий, в якому значно простіше розіграти емоційний сценарій "боротьби добра зі злом". І "зло" в першу чергу асоціюватиметься з економічними негараздами та соціальною несправедливістю, в символ якої – резиденцію Межигір'я – Янукович вклав чимало ресурсів.

Цього зовсім не можна сказати про потенційних конкурентів Януковича. Тут, в опозиційній трійці, базовим та стабільним електоратом може похизуватися певною мірою Яценюк та Тягнибок. Але розмір електорального ядра останнього та рівень конкуренції не дозволяє йому зазіхати на президентське крісло.

На боці Тягнибока – його зручність для влади. Він – просто мрія Януковича як спаринг-партнер, єдиний з опозиційних кандидатів, хто у випадку виходу в другий тур програє Януковичу. Він – геніальна страшилка "коричневої чуми" як для українських виборців Сходу, Росії, так і для правлячих еліт західних країн. На його фоні Віктор Федорович здаватиметься ледь не генієм демократії.

Тому його однопартійцям з "яскравими" політичними гаслами та заявами давно дане "зелене світло" на усіх ток-шоу та у різних залах навіть південно-східної України. Тому й тема "фашизм та антифашизм" буде й надалі охоче розігруватися політтехнологіями влади і висвітлюватися всіма ЗМІ. Тому електорат "Свободи" буде мобілізованим, мобілізуючи тим самим електорат регіоналів та комуністів.

І саме тому Тягнибок навряд чи стане грати в гру "єдиний кандидат від опозиції", про необхідність якої поки що голосно говорять Юрій Луценко та Анатолій Гриценко. Останні наголошують, що лише об'єднавча стратегія на рівні опозиції й початок протистояння саме з Януковичем дадуть шанс на зміну влади.

Проте, в цю гру не спроможні зіграти й інші опозиційні кандидати – Яценюк та Кличко – хоча б тому, що не зможуть визначити "другого".

Кличко апелюватиме до рейтингів, які вже зараз дають йому ледь не перевагу над Януковичем. Яценюк так само може апелювати до рейтингів, зокрема до того, що його електорат зосереджений в селі, а тому не проявляється в опитуваннях. Натомість дисципліновано проявляється на виборах, засвідчуючи велику різницю результату "Батьківщини" у порівнянні з передвиборчими замірами рейтингів.

Тому найімовірніший сценарій розгортання президентської кампанії – Кличко з Яценюком спробують зіграти в Fair Play, розуміючи, що домовлятися їм все одно доведеться, хоч і в другому турі. І мова йтиме про прем'єрське крісло та спроможність грати в одній команді, без чого їх чекатиме та ж сама доля, що й Тимошенко з Ющенком.

Зараз обидва кандидати працюють над акумулюванням базових для перемоги ресурсів: грошей, команд, міжнародної підтримки.

Віталій Кличко не поступиться бажанням сісти в "найвище крісло" країни. Навряд чи його може цікавити посада прем'єра, скільки повноважень би вона не вмщувала. Він – "символ", а не менеджер-управлінець загальнонаціонального масштабу. "Символічної" компетенції в Україні може собі дозволити хіба що президент. Профвимоги навіть до міністра – значно вищі.

До того ж, Кличко в привілейованій позиції: він – нове в політиці, проте добре впізнане для виборця обличчя, він асоціюється з перемогами для країни, в його політичній силі виборець ще не встиг розчаруватися.

І він має покровителів в особі людей, які знаходяться на Банковій. Саме цей фактор є одним із головних, чому фракцію Кличка не залишив жоден бізнесмен, на відміну від процесу активного "тушкування" фракції Яценюка. До того ж, він має декількох дуже потужних інвесторів із числа тих відомих в Україні людей, які грають неопублічно, мають у своєму розпорядженні значні статки й традиційно розкладають свої "яйця" до різних політичних кошиків.

Так само Кличко має певні переваги і щодо підтримки на Заході. Він ледь не єдиний з українських політиків, на кого точно знайде час Ангела Меркель, його знають в США і ЄС – і там його вважають найбільш неконфліктною фігурою, котра спроможна отримати голоси виборців не лише заходу України, але й на Сході.

Янукович розуміє, що створення активної протидії Кличку лише підніматиме рейтинг останнього та цілком може зробити з нього нового народного героя "а ля Ющенко". Тому активної протидії може й не бути.

Кличко, своїми заявами із проханнями "не політизувати" його неголосування за відставку Азарова та присутність підчас цього голосування на івенті пивної кампанії, й сам спроможний продемонструвати виборцям свою ступінь готовності до політичних змагань такого рівня. І будь-які пояснення в стилі "у кожного є своє право на приватне життя" тут не проходять.

На жаль для політиків, сфера їхньої приватності значно обмежена навіть у порівнянні з селебритіс, бо це – питання політичної відповідальності.

Те ж саме стосується і його страху балотуватися в Києві. Неспроможність демонструвати політичні перемоги та небажання брати відповідальність за місто, де в нього найвищий рейтинг, дають підстави для роздумів не лише для експертів.

Кілька таких помилок – і виборця вже складніше буде переконати в тому, що зірковий боксер спроможний стати взірцевим політиком.

Поки що йому жодного разу не вдалося продемонструвати бодай якоїсь політичної стратегії – на державному чи на київському рівні. Він часом просто підтримує ініціативи своїх партнерів з опозиції, на кшталт "силового протистояння" та блокування в парламенті слідом за Свободою чи участь в акціях протесту "Повстань Україно" за Яценюком.

Окрім відсутності політичного досвіду, у Кличка відсутній і базовий електорат. І це його головна проблема у порівнянні з конкурентами. Його виборець молодий, а тому його важко мобілізувати, і не ідеологічний. Партія "Удар" лишається винятково лідерським проектом, без

наразі жодного успіху в спробах стати ідеологічною самодостатньою політичною структурою. Без Кличка вона приречена – а тому не може бути надійною політичною базою. Партії – це не фан-клуби, це об'єднання людей на базі спільних цінностей та програм, з відкритими соціальними ліфтами та принципами внутрішньопартійної конкуренції.

Станом на сьогодні Кличко вдало потрапив у ситуацію запиту на нову політичну силу на фоні розчарування від вже старих гравців. І за умови відсутності конкуренції його політична бездіяльність сприймається як "особливо виважений підхід".

У його головного візаві Арсенія Яценюка є партія, щоправда не власна, а успадкована від Юлії Тимошенко. Цей спадок має бонус у вигляді відносно сталого протестного електорату, зосередженого переважно в центрі країни. Як відомо, в умовах ідеологічного протистояння Заходу та Сходу, саме голоси Центру стають визначальними.

Знову-таки, завдяки цьому спадку Яценюк нині сприймається як головний противник влади, і в умовах загострення соціально-політичної ситуації, саме він може отримати найбільший рейтинговий бонус. Він не боїться виголошувати антивладні гасла та спроможний говорити з Заходом не лише їхньою мовою – а й, на відміну від Кличка, сприймати їхні логічні конструкції.

Проте, отримавши цей спадок, Яценюк значною мірою залежить від Тимошенко. Він тепер заручник не лише її антирейтингу та постійних вказівок, але й її команди, яка завжди може апелювати не до одного лідера. Більше того, він заручник амбіцій самої Тимошенко. І не варто забувати, що саме її з'їзд "Батьківщини" висунув кандидатом у президенти.

За Яценюком також не спостерігається помітних політичних перемог. Він не зміг "підняти" Україну, задати тон в парламенті, забезпечити однаковість позицій фракції, навіть не спробував поборотися за Київ та вибори в Києві, заявити чітку програму змін в країні...

Саме такий рівень мобілізації виборців потрібен сьогодні кожному, хто прагне перемогти Януковича. Сподівання на те, що до такої мобілізації спричинять дії самого Януковича, поки що не виправдовують себе. Його антикризовий менеджер Сергій Львовичкін поки що достатньо успішно "розрулює проколи" влади.

І саме до такого рівня взаємодії з виборцем сьогодні не готовий ніхто.

<http://www.pravda.com.ua/articles/2013/07/4/6993401/>

Блоги

Андрій Шевченко: «10 аргументів на користь Закону про свободу мирних зібрань»

pravda.com.ua

Ми зареєстрували в Раді складний і неймовірно важливий закон – "Про свободу мирних зібрань".

Чому він важливий? Бо це наш шанс зберегти для скривджених і обкрадених людей одне з останніх прав, що все ще залишаються, – вийти на вулицю.

Чому це важливо саме зараз? Бо влада на очах закручує гайки.

По-перше, з кожним тижнем отримуємо все абсурдніші судові рішення. Маразматична судова заборона будь-яких мирних зборів на вулицях Банкової та Лютеранській показує, куди ми рухаємося.

По-друге, корумповані мери і зганьблені губернатори продовжують штампувати свої місцеві положення і розпорядження, якими на власний розсуд встановлюють свої обмеження для протестів. Самодіяльність місцевих самодурів, які оберігають спокій президентського Межигір'я, – чудовий приклад для наслідування, правда?

Якщо так піде далі, то "більше трьох" ми з вами зможемо збиратися хіба на футболі чи на концертах. Ігнорувати все це – обманювати себе і допомагати репресивній машині.

Разом з іншими авторами закону я вірю, що зможемо провести через Раду якісний, європейський закон. Ми віримо, бо нам це уже вдавалося з іншими законами – "Про доступ до публічної інформації", "Про громадські об'єднання", про заборону реклами тютюну.

Нам життєво важливо у цьому законі якісно виписати кожному. Тому чекаємо на зауваження, з якими скрупульозно працюватимемо до другого читання.

А для початку – наші 10 аргументів на користь закону про свободу мирних зібрань:

1. Законопроект є пакетним рішенням – це не лише новий спеціальний закон, а і зміни до 9 існуючих законів, зокрема, до Кодексу адміністративного судочинства, Кодексу про адміністративні правопорушення, Закону "Про міліцію".

2. Ухвалення закону буде виконанням рішення Європейського суду з прав людини у справі "Веренцов проти України" від 11.05.2013.

3. Проект скасовує відповідальність за ст. 185-1 та 185-2 Кодексу про адмінправопорушення, які сьогодні застосовують для штрафу або арешту організаторів мирних зборів.

4. Закон встановлює чіткий і вичерпний перелік підстав для обмеження мирних зібрань, що має покласти край необґрунтованим судовим заборонам.

5. Закон передбачає, що неповідомлення чи несвоєчасне повідомлення про мирні збори не є підставою для їх заборони.

6. Проект передбачає можливість спонтанних зібрань відповідно до європейських стандартів.

7. Закон гарантує право на контрзібрання.

8. Проект покладає на владу "позитивні зобов'язання" гарантувати безпечно проведення мирних зібрань.

9. Закон передбачає окрему статтю про гарантії для роботи журналістів під час проведення мирних зібрань.

10. Закон виключає можливість застосовувати для заборони мирних зборів Указ Президії Верховної Ради СРСР "Про порядок організації і проведення зборів, мітингів, вуличних і походів і демонстрацій", прийнятого у 1988 та актів місцевого самоврядування.

<http://blogs.pravda.com.ua/authors/shevchenko/51d5f0c403c8a/>

Ігор Мірошніченко: «Рігокомуністи знову залізли в кишені українським автолюбителям. З черговим пАкращенням вас, українці!!!»
pravda.com.ua

Щойно у парламенті регіонали з комуністами проголосували в другому читанні та в цілому законопроект про утилізаційний збір для автомобілів. За благородною метою захисту українського автомобільного ринку від автівок, які збираються в Росії та повним ходом йдуть на вітчизняний ринок, відбираючи лівову частку ринку у так званого вітчизняного автомобілевиробника, було досягнуто чергового підвищення цін на автомобілі. Нові автівки, що ідуть з-за кордону, відтепер коштуватимуть в середньому на 1500-3000 у.о дорожче, а ті, що були у вжитку на 3-5 тисяч доларів. Утилізаційний збір буде включатися у вартість автомобілів, які ви купуєте, а за утилізацію того, що в нашій державі ніхто не утилізує, а експлуатує до тотального виснаження, гроші платитимуть компаніям регіоналів Васадзе, Святаша і компанії. З черговим покращенням вас, українці!!!

<http://blogs.pravda.com.ua/authors/miroshnychenko/51d5b04fb779e/>

Парламент достроково припинив повноваження голови ЦВК Володимира Шаповала*УТ-1, Підсумки дня*

Володимир Шаповал вже не голова Центральної виборчої комісії.

Парламент сьогодні достроково припинив його повноваження. Відповідне подання вніс глава держави. У травні Володимиру Шаповалу виповнилося шістьдесят п'ять років - це граничний вік для держслужбовця. ЦВК він очолював з дві тисячі сьомого року. Сьогодні ж депутати обрали нового члена Центрвиборчкому - Олександра Копиленка, який вже склав присягу у Верховній Раді.

<http://1tv.com.ua/ru/news/2013/07/04/42119>

Рада сменила главу ЦИК*Интер, Подробности*

Парламент сегодня тоже бурлил. Депутаты были заняты околоизбирательными темами. Они в который раз планировали назначить выборы в проблемных округах, но до этого снова не дошли руки. А вот ротацию в Центризбиркоме - провести все же удалось. Без драки, но с блокадой трибуны. Шумный парламентский четверг - в материале Анны Пановой.

Все регионалы как на ладони. Кто в зале, кто отсутствует. Это чудо-систему контроля заметил фотокор Влад Содель и выложил в Facebook. А вот те, кто поминутно отмечает явку. Девушки в гостевой ложе - работают не покладая рук, телефонов и планшетов. От таинственной миссии не отрешиваются.

- То есть вы регионалов прежде всего контролируете? - Да, да.

Когда все в сборе, можно смело объявлять важные голосования. Компьютерное ноу-хау - регионалы считают нормой.

Владимир МАКЕЕНКО, народный депутат Украины, фракция Партии регионов: Це внутрішній контроль над дисципліною фракції, нічого тут немає страшного, нормальне явище.

Сегодня дисциплина у большевиков - не хромает. На повестке - отставка главы Центризбиркома. Владимиру Шаповалу - 65, пора на пенсию. Большевики нажимают "за".

В мгновение ока - оппозиционеры берут президиум на абордаж. Трибуна в осаде. Спикер держит оборону.

- Ніякої бійки не буде! Хочуть спровоцировать бійку. Всі на міста!

Оппозиция кричит - процедура нарушена! А на носу президентские выборы.

Арсений ЯЦЕНЮК, народный депутат Украины, лидер фракции "Батьківщина": Заяви Шаповала у Верховної ради немає! Ми вважаємо, що це спроба Януковича вкрати голоси українців через незаконну зміну голови Виборчої комісії.

Александр ЕФРЕМОВ, народный депутат Украины, лидер фракции Партии регионов: Арсений Петрович очень не уверен в своих позициях и уже заранее пытается создать общественное мнение, что в его проигрыше будет виноват кто-то другой.

Регионалы хотят сразу назначить нового члена ЦИК - предложенного Президентом. Оппозиционеры - не дают.

- Ви заявили, що б ви не голосували, ми голосувати більше не будемо. То дайте тим, хто хоче працювати!

Спикер оставил передовую и переместился в тыл - в сектор регионалов. Оттуда и провел голосование по новому члену ЦИК.

Регионалы ликуют, Александр Копиленко - принимает поздравления. Оппозиция трибуну освобождает. Большевики - берутся за законы. Скандальный документ о векселях -

принят. Государство сможет платить предприятиям не только живыми деньгами, но и финансовыми бумагами.

Виктор ПИНЗЕНИК, народный депутат Украины, фракция "УДАР": Уявіть собі, що вам зарплату починають платити векселями. Як ви себе будете почувати?

Віталій ХОМУТІННИК, народний депутат України, фракція Партії регіонів: В тій ситуації, коли дуже велика заборгованість бюджетних підприємств, бюджетних рад, перед підприємствами-підрядниками, то підрядники з задоволенням візьмуть ці папери.

Вместе с регионалами, закон о векселях поддержал и член "Батьківщини" Василий Кравчук. За что был тут же изгнан из фракции. Так "Батьківщина" лишилась еще одного штыка.

Янукович приказал наказать виновных в событиях во Владивке

Всех виновных в вопиющем беззаконии, которое произошло во Владивке Николаевской области, Виктор Янукович - потребовал привлечь к ответственности. Заявление президента - прозвучало довольно жестко.

Он напомнил, что взял дело под личный контроль. Разговор завел - несмотря на торжественную церемонию - принятия присяги судьями. Глава государства потребовал разобраться не только "владивский инцидент", но и подобные случаи в других регионах.

Виктор ЯНУКОВИЧ, президент Украины: Тут є питання і до обласної прокуратури і до міліції де були ці керівники? Що робила влада регіону? Хто намагався приховати цей злочин? Ці питання не повинні залишитись без відповіді. По кожному з них має настати кримінальна відповідальність. Покарання цих людей, що випадково опинилися в лавах міліції не повинно стати виправданням для їхніх керівників.

Виктор Янукович потребовал радикальных кадровых решений по делу в Николаевской области. И в ближайшее время намерен выслушать отчет Генерального прокурора, на основании которого и будут приняты эти решения.

Сесія Верховної Ради завершується: є чим пишатися?

Радіо Свобода

5 липня, за розкладом роботи Верховної Ради, останній пленарний день другої сесії. Напередодні депутати і працювали до ночі, й блокували трибуну, й ухвалювали закони, які опозиція різко критикувала. У Партії регіонів, навпаки, запевняли, що успішно вчать опонентів конструктивній роботі. А політологи нагадують, що довіра до парламенту серед виборців продовжує зменшуватися, і друга сесія цю тенденцію не переламала, а лише посилила.

Народний депутат від «Батьківщини» Сергій Соболев спростовує закиди критиків опозиції, які стверджують, що, мовляв, друга сесія – це суцільна череда парламентських поразок опонентів Партії регіонів. І головне досягнення опозиції, яке він визначив у коментарі Радіо Свобода, – поіменне голосування парламентаріїв. А загалом більшість блокувала все конструктивне, що пропонувала опозиція, переконує Сергій Соболев.

«Підсумком цієї сесії є те, що олігархічний клан Партії регіонів та комуністів зайвий раз довів, що їх цікавить лише одне – зростання надприбутків їхніх компаній та подальше знищення, а також зuboжіння людей в Україні», – підкреслює Сергій Соболев.

Колега Сергія Соболева по фракції Андрій Шевченко висловився у Твіттері таким чином: «Рада перейшла в стан повного безумства. Не викликає жодних почуттів, крім огиди і люті».

Перший заступник голови фракції Партії регіонів Михайло Чечетов натомість наполягає у коментарі Радіо Свобода, що плідну, корисну для українського народу роботу демонструвала під час другої сесії саме провладна більшість, а не її опоненти. Опозиція примудрилася блокувати роботу Верховної Ради третину відведеного для пленарних засідань часу, стверджував він. Таким чином, десятки мільйонів гривень пересічних платників податків України викинуті на вітер, наголосив Михайло Чечетов. При цьому в опозиції не вистачило сумління оплатити ці збитки із власних депутатських зарплат, каже він.

«Партії регіонів вдалося за допомогою людей примусити опозицію працювати. Тобто, народ їм сказав: «Досить бавитися!» І народ їх узяв у тісні руки. Тепер вони як шовкові у парламенті», – зазначив Михайло Чечетов.

Немає сенсу говорити про переможців чи переможених – експерт

Політолог Олексій Голобуцький вважає, що немає сенсу говорити про переможців чи переможених під час другої сесії Верховної Ради. Кардинально становище не змінилося, порівняно з першою сесією. Опозиція, не маючи лідерів, чіткої стратегії дій, не здатна скористатися низькою довірою до влади, яку зараз фіксують соціологи. І до парламенту в цілому довіра дуже низька (як і до інших інституцій влади), констатує експерт.

«Ми звикли до скандалів у парламенті, взагалі, до його діяльності за іншої системи – парламентсько-президентської, що існувала три роки тому. Зараз ситуація зовсім інша – Верховна Рада має менший вплив на суспільне і політичне життя, ніж три роки тому. І тому ми дуже часто перебільшуємо значення Верховної Ради в нинішній політичній системі», – вважає політолог.

Народні депутати мають календарний план роботи наступної, третьої сесії.

Вона почнеться третього вересня нинішнього року, а фінішує 14 січня вже наступного року. Буде 9 пленарних тижнів, а також 7 тижнів роботи в комітетах.